

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om indenlandsk Skillemønt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6335).

Sagen sættes til Forhandling.

Nørskov: Det foreliggende Lovforslag om indenlandsk Skillemønt og Udkast til Tillægsartikel til Møntkonventionen af 1873 og Tillægskonventionen af 1875 er fremkaldt af det uheldige og kedelige Forhold, at vore Skillemønter i stedse stigende Grad er gaaet til Sverige, hvilket, som den højtærede Finansminister oplyste forleden, har kostet den danske Statskasse ca. 4 Mill. Kr. Vi er jo efter den gældende Møntkonvention pligtige at modtage og ombytte de danske Skillemønter, som fra Sveriges Riksbank tilsendes vor Nationalbank, og da vor Kroneskurs er lavere end den svenske, er det betydelige Tab paa ca. 4 Mill. Kr. fremkommet. Trods Anstrengelser fra Myndighedernes Side har disse dog ikke formaaet at sætte en Stopper for Uds muglingen af Skillemønt til Sverige, og man har da baade her i Danmark og i Norge, som jo har lidt under lignende Forhold, nødvendigvis maattet overveje, hvad der kunde gøres for at hindre dette. Den højtærede Finansminister nævnte, at man kunde gøre en Ende paa dette Uvæsen ved Opsigelse af Møntkonventionen, thi to Aar efter Konventionens Ophør vil Pligten til at indløse være bortfaldet, men denne Vej har alligevel intet af Landene ønsket at gaa, hvilket jeg synes er meget glædeligt.

Da de nordiske Lande i Begyndelsen af 70erne stod overfor den Nødvendighed at skulle indføre et nyt Møntsystem, vel særlig fordi Sølvet var faldet stærkt i Værdi, og fordi der i flere Lande var en almindelig Tilbøjelighed til at foretrække Guldets som Møntenhed, var der Tale om en Tilknytning til et af de store Landes Møntsystemer, men efter grundig Overvejelse kom de tre nordiske Riger dog til den Erkendelse, at naar de skulde foretage en Forandring i deres Møntsystem, burde de søge at opnaa saa fuldstændig Ensartethed som muligt i dette Anliggende, og at det navnlig vilde være til ubodelig Skade for dem, om Forskellen i Møntfoden skulde blive større, end den hidtil havde været. Ved Imødekømmen og Hensynsfuldhed fra alle Sider lykkedes det at finde et paa Guld baseret Møntsystem for de tre nordiske Kongeriger, og alle vil

sikkert indrømme, at Møntkonventionen har været til Gavn for dem. Den har bragt dem nærmere sammen, den har lettet Handels-samkvemmet, den har kort sagt været et betydeligt Fremskridt i Retning af økonomisk Forbindelse mellem dem, og jeg kan derfor kun udtale min Glæde over, at man ikke fra nogen Side har ønsket at opgive Konventionen, selv om den ikke i Øjeblikket betyder saa overordentlig meget. Vi har jo Lov til at haabe paa lysere Tider, ogsaa paa dette Omraade.

Det foreliggende Lovforslags Tillægsartikel til Møntkonventionen er fremkommet ved Forhandling mellem Landene, og jeg mener, det er den rigtige Vej, man her har valgt, nemlig at det ifølge Tillægsartiklen tillades hvert af Landene at udstede Mønter, som kun skal have Gyldighed i det Land, hvori de er udstedt; endvidere at de i et af Rigerne prægede Konventionsmønter skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel i de to andre Lande, naar der er forløbet 6 Maaneder efter denne Tillægsartikels Ikrafttræden. Den højtærede Finansminister udtalte, at man fra dansk Side havde ønsket at faa fastsat en Frist, efter hvis Udløb Indløsningspligten bortfaldt, men at Sverige ikke for Tiden var tilbøjelig til at gaa ind herpaa. I denne Forbindelse vil jeg gerne sige, at det sikkert var i høj Grad ønskeligt, hvis Sverige kunde gaa ind paa dette, det vilde sikkert være til Gavn for begge Lande.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er der gjort udførligt Rede for de nye Mønters Størrelse og Udseende, og jeg skal derfor kun nævne, at for at adskille de nye Mønter fra de gamle, hvide Sølvmonter foreslaas det at udstykke 2 Krone og 1 Krone samt 50 Øre Stykkerne i aluminiumholdig Bronze ligesom de franske Mønter for Tiden. De øvrige Skillemønter gennemhulles. De nye 25 Øre og 10 Øre Stykker gøres større end de gamle. Vore gamle Skillemønter vil kort efter de nye Mønters Fremkomst blive indkaldt af Nationalbanken og ophøre at have Værdi i Løbet af et Aar efter de nye Mønters Udstedelse. Den nye Møntbygning har jo allerede været færdig en Tid og er taget i Brug, saa jeg er sikker paa, at man meget hurtigt vil kunne udmønte de nye Mønter, som denne Tillægsartikel her kræver. Derved vil jo de cirkulerende 1 Krone Sedler blive inddraget, hvilket jeg i flere Retninger mener er et Gode.

Jeg kan slutte med at sige, at Lovforslaget er vel forberedt, og jeg haaber derfor, det kan passere Rigsdagen uden Ud-